

๒๑

อ ำ นั ส ง ส์

ส รั ว ง เ จ ดิ ย์ เ ป น พุ ท ธ บุ ช า

ผู้ใด บูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นนายกของโลก
แม้อยังดำรงพระชนม์อยู่ หรือว่าเสด็จดับขันธปรินิพพานไปแล้ว
ก็ตาม ถ้าหากว่าได้บูชาพระบรมสารีริกธาตุมีประมาณเท่าเมล็ด
พันธุ์ผักกาด ด้วยจิตอันเลื่อมใส ผลแห่งบุญนั้นก็มีความเสมอกัน
เพราะฉะนั้น ท่านจงทำพระสถูปเจดีย์ เพื่อบรรจุพระบรม-
สารีริกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วตั้งใจบูชาด้วยจิตที่
เลื่อมใสเถิด ผลบุญเป็นอันมากก็จะเป็นของท่าน

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธบูชา

๒๔๔

บุญ แปลว่า เครื่องชำระใจให้สะอาด ให้บริสุทธิ์ผ่องใส ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง เมื่อใจเราปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลงแล้ว ความบริสุทธิ์ของใจก็จะรวมตัวเกิดขึ้น เป็นดวงใสบริสุทธิ์ประดุจเพชรลูกที่เจียรระไนแล้ว เป็นดวงกลมสุกใสสว่าง เกิดขึ้นที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ความใสความสว่างที่ปรากฏเกิดขึ้น ตรงนี้แหละเรียกว่า บุญ และผลที่จะตามมาคือความสุขที่เราจะได้รับ เป็นความสุขที่ไม่มีขอบเขต สุขเที่ยงแท้ถาวร ไม่มีความสุขอื่นยิ่งไปกว่า สุขที่เกิดจากใจหยุด หนึ่งที่ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นแหล่งแห่งบุญกุศล เมื่อหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้ถูกส่วน ก็จะเข้าถึงความสุขที่แท้จริงภายใน

พระลัมมัลลัมพุทฺธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“มวณณญเณถ ปุณฺณสุส น มตฺตํ อาคมิสฺสติ
อุทฺทพินฺทุนิปาเตน อุทฺทกฺกุโปปิ ปุรติ
ปุรติ ธีโร ปุณฺณสุส โลกํ โลกปิ อาจินํ

บุคคลไม่ควรดูหมิ่นบุญว่ามีประมาณน้อย จักไม่มาถึง
แม้หมอน้ำย้อมเต็มได้ด้วยหยาดน้ำที่ตกฉ่นใด ผู้มีปัญญา
สั่งสมบุญแม้ทีละน้อยๆ ย้อมเต็มได้ด้วยบุญฉ่นนั้น”

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธรูปชา

๒๔๕

การเกิดมาในภพชาติหนึ่งๆ ของเรานั้น ไม่ควรให้วันเวลาผ่านไปเปล่า ควรสั่งสมบุญบารมีให้มากขึ้นทุกๆ วัน เพราะบุญเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิตของเรา ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า บุญจะติดตามเราไปเหมือนกับเงาตามตัว และส่งผลจนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม ไม่ว่าเราจะอยู่ในวัยเด็ก วัยหนุ่มสาว วัยกลางคนหรือวัยชรา เราก็ต้องทำหน้าที่ที่สำคัญ คือการสร้างบุญบารมีให้เต็มที่ในทุกขั้นตอนของชีวิต สั่งสมเลียบยงติดตัวไปในการเดินทางข้ามวัฏสงสาร

ไม่ว่าเราจะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม หน้าที่การสร้างบารมีนี้ก็ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิด ติดตัวมาทุกภพทุกชาติ จนกว่าเราจะได้บรรลุจุดหมายปลายทางของชีวิต เพราะเราเป็นนักสร้างบารมี เกิดมาเพื่อสร้างบารมีเท่านั้น สร้างกันให้เต็มที่เต็มกำลังไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ฝนจะตก รถจะติด เศรษฐกิจตกต่ำ เราก็ไม่หวั่นไหวต่อสถานการณ์นั้นๆ มุ่งหน้าสร้างบารมีอย่างเดียว

ที่ผ่านมา พวกเราได้มาร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์อันงดงามของชีวิต มาย้อนระลึกถึงวันเวลาแห่งความดี ที่เราได้ฝ่าฟันอุปสรรคมา จนกระทั่งสถาปนามหาธรรมกายเจดีย์ได้สำเร็จ และได้ฉลองใหญ่ในวันนั้น มั่นน้าปลื้มอกปลื้มใจทีเดียว

เพราะเราปรารถนาให้โลกนี้ พบกับสันติสุขที่แท้จริง

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธรูปชา

๒๔๖

ปรารถนาจะให้ทุกๆ คนเข้าถึงสันติสุขภายใน เข้าถึงพระรัตนตรัย
จึงได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจในการทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร
ชักชวนผู้มีบุญทั้งหลายให้มาทำความดี มาให้ทาน รักษาศีล
เจริญภาวนา มาเอาบุญใหญ่ฉลองมหัศจรรย์กายเจดีย์ เป็น
การเพิ่มพูนบุญบารมีให้แก่ตัวของเรา พอพูนทั้งรูปสมบัติ
ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผล-
นิพพาน สิ่งที่เราได้ทำนี้ ควรแก่การชื่นชมอนุโมทนา แม้บัดนี้
ในกาลก่อน ท่านก็ทำมาแล้ว เหมือนดังประวัติการสร้างบารมีของ
พระเอกุทานิยเถระ

*ในอดีต หลังพุทธปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระนามว่า อตถทัสสี พระเถระได้เกิดเป็นยักษเสนาบดี ผู้มี
ยศใหญ่และเป็นสัมมาทิฐิ รักในการสร้างบุญสร้างบารมี วันหนึ่ง
ท่านได้นั่งคิดอยู่ลำพังว่า เราเป็นผู้มีอำนาจมาก มีโภคทรัพย์
สมบัติมากมาย แต่เราไม่มีเนื่อนาบุญอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
สงสัยเราจะเป็นผู้มีบุญน้อย จึงไม่พบเนื่อนาบุญ

ในขณะที่ท่านกำลังเศร้าโศกอยู่นั้น พระสาคระ ซึ่งเป็น
อัครสาวกของพระอตถทัสสีสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้ทรงอภิญา

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธรูป

๒๔๓

และปฏิสัมพันธ์ ได้ล่วงรู้ถึงความคิดของท่าน จึงเมตตาปรารภนา
อยากจะให้ยักษ์ได้บุญใหญ่ เพื่อเป็นพลปัจจัยในการสร้างบุญ
กุศลต่อๆ ไปในภพชาติเบื้องหน้า จึงทำหน้าที่ยอดกัลยาณมิตร
เข้าไปในภพของยักษ์ แล้วกล่าวกับยักษ์ว่า “ท่านจะโศกเศร้า
ไปทำไม ถึงแม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานแล้ว แต่
หลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ยังคงดำรงอยู่ สภาวที่ยึดมั่น
ศรัทธา ในพระรัตนตรัยก็ยังมีอยู่ ท่านอย่ากลัวว่าจะไม่ได้ทำ
บุญเลย ให้ท่านจงตั้งใจประพฤติธรรมเถิด”

จากนั้นพระเถระก็ยังเมตตาให้คำแนะนำต่อไปอีก โดย
ยกเอาพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า “ผู้ใด
บูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นนายกของโลก แม้ยังดำรง
พระชนม์อยู่ หรือว่าเสด็จดับขันธปรินิพพานไปแล้วก็ตาม
ถ้าหากว่าได้บูชาพระบรมสารีริกธาตุมีประมาณเท่าเมล็ดพินธุ
ผักกาด ด้วยจิตอันเลื่อมใส ผลแห่งบุญนั้นก็มิค่าเสมอกัน
เพราะฉะนั้นท่านจงทำพระสถูปเจดีย์ เพื่อบรรจุพระบรมสารี
ริกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วตั้งใจบูชาด้วยจิตที่
เลื่อมใสเถิด ผลบุญเป็นอันมากก็จะเป็นของท่าน”

เมื่อยักษ์ฟังธรรมจากพระเถระ และได้รับคำแนะนำ
ให้สร้างพระสถูปเจดีย์ ท่านจึงได้ใช้ฤทธาานุภาพบันดาลพุทธ
เจดีย์ขึ้นมา แล้วได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุด้วยตนเอง และยัง

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธรูปชา

๒๔๘

ชักชวนผู้มีบุญทั้งหลายให้มาบูชา พร้อมกับตั้งใจประพาศิธรรม
อยู่ในกุศลกรรมบถด้วย ท่านทำอย่างนี้อยู่ ๕ ปี กรรมที่ทำให้
เป็นยักษ์ก็หมดไป เมื่อละจากกำเนิดยักษ์แล้ว ได้ไปบังเกิดใน
สุคติโลกสวรรค์เสวยทิพยสมบัติในเทวโลก

เมื่อถึงคราวสร้างบารมีก็มาเกิดในเมืองมนุษย์ ได้เป็น
พระเจ้าจักรพรรดินามว่า ภูริปัญญา เป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่มี
อานุภาพมาก มีจิตเลื่อมใสในพระรัตนตรัยเป็นอย่างยิ่ง ท่านจะ
ระลึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา เสมือนหนึ่งอยู่
เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ แล้วก็ประพฤติปฏิบัติตามพระ-
ธรรมคำสอนนั้นเรื่อยมา บุญก็ส่งผลให้ท่านมีแต่ความสุขและ
ความสำเร็จทุกภพทุกชาติ ไม่เคยไปสู่ทุคติเลย

ท่านได้สร้างบารมี สังสมบุญกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอีก
หลายพระองค์ เมื่อบุญบารมีเต็มเปี่ยม ในภพชาติสุดท้าย ได้มา
บังเกิดในตระกูลใหญ่ ในกรุงสาวัตถี ได้มีโอกาสฟังธรรมจาก
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา แล้วมีจิตเลื่อมใส ออกบวชอุทิศ
ชีวิตในบวรพระพุทธศาสนา เป็นสมณะผู้เคร่งครัดในวัตรปฏิบัติ
รักในการประพฤติปฏิบัติธรรม จนกระทั่งกลั่นจิตกลั่นใจได้
ละอาตบวิสัยถึงที่สุด เข้าถึงกายธรรมอรหัตเป็นพระอรหันต์
เมื่อพระเถระระลึกชาติหนหลังดูประวัติการสร้างบารมีของท่าน

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธรูชา

๒๔๕

ก็เกิดความปลื้มปิติเบิกบานใจ ในสิ่งที่ได้กระทำไว้ดีแล้วในชาติปางก่อน ระลึกถึงครั้งใดก็ชื่นอกชื่นใจทุกครั้งไป

เราเองก็เช่นเดียวกัน ลังสมบุญไว้มากๆ จะได้ปลื้มใจเหมือนกับพระอรหันต์ เกิดมาชาติหนึ่ง ก็ต้องสร้างบารมีกันให้เต็มที่ อย่าเบื่อง่ายในการสร้างบุญ เพราะบุญนั้นต้องทำบ่อยๆ นักปราชญ์บัณฑิตในกาลก่อนนั้น ท่านเป็นต้นแบบต้นบุญ ถึงแม้ท่านจะไม่ได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ก็ตั้งใจลังสมบุญบารมีสร้างพระเจดีย์บูชาพระรัตนตรัย เช่นเดียวกับที่พวกเราได้ทำอยู่

เพราะฉะนั้น ให้เราปลื้มปิติใจเถิดว่า เราได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม มีคุณค่าอย่างยิ่ง เป็นประโยชน์อย่างมหาศาลต่อโลกและจักรวาล ให้เรานึกถึงบุญอย่างนี้อยู่เสมอๆ บุญนั้นก็จะติดอยู่ในกลางตัวของเรา ไม่ได้หายไปไหน จะติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายของเราไปทุกภพทุกชาติ จะเป็นที่รวมของสมบัติทั้งหลาย ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผลนิพพาน รวมอยู่ในกลางดวงบุญนี้ ถ้ามีบุญมากสมบัติก็บังเกิดขึ้นมาก บุญปานกลางสมบัติก็ได้ปานกลาง มีบุญน้อยสมบัติก็ลดหลั่นลงมาตามลำดับ

เมื่อเราได้สร้างบุญกุศลไว้ดีแล้ว อานิสงส์ใหญ่จึงเกิดขึ้น เวลาสมบัติเกิดขึ้นจึงเป็นสมบัติมหาศาล ถ้าเป็นมนุษย์ ท่านก็

อานิสงส์สร้างเจดีย์เป็นพุทธรูปบูชา

๒๕๐

เรียกว่ามนุษยมหาศาล พราหมณ์มหาศาล เศรษฐีมหาศาล
กษัตริย์มหาศาล คือ มีสมบัติในเมืองมนุษย์มากมาย สามารถ
จับจ่ายใช้สอยสร้างบารมีได้อย่างเต็มที่ ถ้ายังไปนิพพานไม่ได้
ก็ไปเป็นชาวสวรรค์ ได้ทิพยสมบัติมหาศาลอีกเช่นเดียวกัน จน
กระทั่งวาระสุดท้ายเมื่อบารมีเต็มเปี่ยม นิพพานสมบัติก็จะเกิดขึ้น
คือ แทนที่จะตัดกิเลสได้อย่างเดียว ก็จะได้ทั้งวิชา ๓ วิชา ๔
อภิญา ๖ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ จะเกิดขึ้นมาพร้อมกันหมด
เพราะฉะนั้นให้มันสั่งสมบุญ ให้ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา
ให้ยิ่งๆ ขึ้นไปทุกๆ คน

